



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 15239/14
09.06.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Марјане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Пословни систем А.А. ад у стечају, кога заступа стечајни управник Б.Б., против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења број: 351-03-00727/2005-04 од 04.10.2014. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.06.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, број: 351-03-00727/2005-04 од 04.10.2014. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба А.А. холдинг компаније ад из ..., изјављена против решења Секретаријата за имовинско – правне послове и грађевинску инспекцију – Сектор грађевинске инспекције XXI-09 број: 354.1-142/2005 од 11.05.2005. године. Наведеним решењем првостепеног органа налаже се инвеститору радова “А.А. компанија” д.о.о. из ..., Ул. ... да у року од 1 дана од дана пријема тог решења, на грађевинској парцели бр. “57 Б-1” у ул. ..., у ... поруше изливену АБ плочу димензија 10х10м, д = 20цм; избетонирани АБ зид висине 4,5м, дужине 10м, д=30цм, који са једне стране држи АБ плочу; и започето бетонирање другог зида у продужетку АБ зида дужине 15м, д=30цм, као и све радове изведене после доношења овог решења о рушењу, сходно чл. 141. став 2. и чл. 146. став 2. Закона о планирању и изградњи. Истим решењем инвеститор је упозорен да уколико у одређеном року не поступи по налогу из става 1. диспозитива тог решења исто ће се спровести принудним путем, преко другог лица, о трошку извршеника, с тим што ће се трошкови који настану извршењем преко другог лица одредити посебним закључком,

те да о предузетим мерама извести тај сектор грађевинске инспекције, уз упозорење да жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 27.11.2014. године, тужилац оспорава законитост решење туженог органа због учињених повреда правила поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе тужилац је истакао да не постоје процесне претпоставке за доношење оспореног решења из разлога што се исто односи на правног претходника стечајног дужника, наводећи у вези са тим да је над Пословним системом "А.А." ад у стечају отворен стечајни поступак решењем Привредног суда у Београду 21 Ст 641/2011 од 07.04.2011.године, од ког датума су наступиле правне последице отварања стечајног поступка. Такође истиче да правни претходник стечајног дужника "А.А. холдинг компанија" никада није била регистрована као друштво са ограниченом одговорношћу, како је погрешно наведено у диспозитиву првостепеног решења којим је наложена мера извршења. Такође сматра да у конкретном случају није било места примени одредаба чл. 141. став 2. и чл. 146. став 2. Закона о планирању и изградњи са разлога што тужилац поседује решење о одобрењу за изградњу које је донето пре доношења првостепеног решења XXI-09 бр. 354.1-142/2005 од 11.05.2005. године, при чему је тужилац у току поступка, пре доношења оспореног решења, указивао на околност да је поднео захтев за одобрење надлежном органу, те да је одлука у том предмету, по оцени тужиоца, представљала претходно питање за доношење правилне одлуке у овом управном поступку. Наводима тужбе тужилац такође указује да је у време доношења оспореног решења над тужиоцем већ био покренут стечајни поступак која чињеница није узета у обзир приликом одлучивања на који начин су повређене одредбе члана 93. ст.1. и 2. Закона о стечају. Како са наведених разлога налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења ожалбеног решења произлази да је грађевински инспектор дана 06.05.2005. године извршио инспекцијски преглед на локацији ... "..." у улици ... и о утврђеном чињеничном стању сачинио Записник XXI-09 бр. 354.1-142/05 од 06.05.2005. године, којим записником је констатовано да је инвеститор предметних радова "А.А. компанија" ад из ..., Ул. Из образложења ожалбеног решења међутим произлази да је истим записником грађевинског

инспектора констатовано да је инвеститор радова “А.А. компанија” д.о.о. из ..., Ул. ..., коме је и наложена инспекцијска мера из диспозитива првостепеног решења а све са разлога што су радови ближе наведени у диспозитиву тог решења изведени без претходно прибављеног решења о одобрењу за изградњу. Решавајући о жалби изјављеној против напред наведеног решења првостепеног органа тужени орган је, позивајући се на одредбу члана 141. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник Републике Србије”, бр. 47/03 и 34/06), важећег у време одлучивања, нашао да је жалба неоснована имајући у виду да је у поступку који је претходно доношењу ожалбеног решења несумњиво утврђено да је жалилац започео са изградњом објекта на грађевинској парцели бр. “...” у ул. ... у ..., без претходно прибављеног решења о одобрењу за изградњу, са којих разлога је, по оцени туженог органа, правилна и законита одлука првостепеног органа којом је наложено уклањање свих радова изведених без претходно прибављеног одобрења за изградњу. У односу на остале наводе жалбе тужени орган је изјавио да су без утицаја на другачију одлуку.

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ствари основано тужилац по оцени суда, оспорава законитост решења туженог органа и правилност поступка у коме је исто донето. Ово пре свега са разлога што се из списка предмета, напред наведеног записника о извршеном инспекцијском прегледу од 06.05.2005. године и диспозитива решења првостепеног и туженог органа не може несумњиво утврдити ко је био станка у проведеном управном поступку, односно инвеститор предметних радова, с обзиром на то да је записником од 06.05.2005. године констатовано да је инвеститор радова “А.А. компанија” ад из Београда, диспозитивом првостепеног решења констатује се да је инвеститор радова “А.А. холдинг компанија” д.о.о., док је оспореним решењем одбијена жалба “А.А. холдинг компаније” ад из Београда, на које повреде основано и тужилац тужбом указује. Поред наведеног, истим записником констатовано је да је инвеститор радова за предметне радове прибавио Акт о урбанистичким условима за изградњу КДУ “Комбинована дечија установа” у оквиру блока ... издат од стране Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, Сектора за спровођење планова и припрему изградње под IX-08 бр. 350.3-704/2004 од 23.08.2004. године у вези локације на грађевинској парцели “...”, те да поседује Идејни пројекат за наведени објекат који је предат Секретаријату за урбанизам и грађевинске послове IX-08 бр. 351-701/04 дана 27.10.2004. године, а жалбом изјављеном против решења првостепеног органа, тужилац је у вези са наведеним истицао да је Градском секретаријату за урбанизам и грађевинске послове под IX-04 бр. 351-701 дана 27.10.2004. године поднео захтев за одобрење за изградњу са свом прописаном документацијом о ком захтеву није одлучено, које наводе жалбе тужени орган није оценио у образложењу оспореног решења осим што је навео да жалбени наводи нису од утицаја на другачију одлуку у том предмету, на који начин је по оцени суда повређена одредба члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку на штету тужиоца. Увидом у списе предмета суд је утврдио да је тужилац у поступку по жалби и знатно пре доношења оспореног решења доставио првостепеном органу решење о одобрењу за изградњу IX-04 бр.351-701/04 од 25.04.2005. године, које је према дану доношења (25.04.2005.године), претходило доношењу првостепеног решења, који доказ је у проведеном поступку такође остао неоцењен. У списима предмета се такође

налази и записник о извршеном контролном инспекцијском прегледу на предметној локацији од 14.11.2009. године, који је такође претходио доношењу оспореног решења, а којим записником је грађевински инспектор констатовао да је инвеститор радова “А.А. холдинг компанија” ад из ... у међувремену прибавио Решење о одобрењу за изградњу од 25.04.2005. године које је постало правноснажно 27.06.2005. године, а којим се инвеститору одобрава изградња комбиноване техничке установе спратности По+П+1 у оквиру ... на грађевинској парцели " ...". Код напред наведеног, суд налази да у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, а који представља јединствени управни поступак, чињенично стање није потпуно утврђено на који начин је повређена одредба члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку али и одредба члана 232. истог закона.

Са напред наведених разлога, а имајући притом у виду и значајан протек времена од дана подношења жалбе (02.06.2005.године) до дана доношења оспореног решења (04.10.2014.године), као и решење Привредног суда у Београду 21-СТ. бр. 641/2011 од 07.04.2011. године којим је у међувремену отворен стечајни поступак над пословним системом “А.А.” ад ..., као правним претходником тужиоца, суд је поништио оспорено решење и предмет вратио на поновни поступак у ком поступку ће тужени орган отклонити повреде правила поступка на које је указано пресудом а претходно правилно оценити дејство правних последица отварања стечајног поступка прописаних одредбама чл. 88. и 93. Закона о стечају и донети ново на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, сагласно члану 69. став 2. Закона о управним споровима.

Сагласно напред наведеном, Управни суд је применом одредбе чл. 40. ст. 2. и 42. ст 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.06.2017. године, 17 У 15239/14

Записничар
Тија Бошковић,с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ